

Sygn. akt III KZ 61/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,  
w dniu 23 stycznia 2018 r.,  
w sprawie **A. C.**,  
skazanego z art. 291 § 1 k.k. i in.,  
zażalenia skazanego,  
na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu  
Apelacyjnego w [...],  
z dnia 13 października 2017 r., sygn. akt II AKo [...],  
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,  
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 13 października 2017 r., sygn. akt II AKo [...], Zastępca Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku skazanego A. C. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. o sygn. akt V Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. w sprawie o sygn. akt II K [...]. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że skazany, pomimo wezwania do usunięcia braków formalnych pisma poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez obrońcę z wyboru, nie uzupełnił tego braku.

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł skazany A. C., który podniósł, że dotychczasowy wyznaczony obrońca z urzędu nie dochował należytej staranności, Sąd Apelacyjny nie wyznaczył mu kolejnego obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, a wcześniej Sąd Rejonowy nie przyznał mu również adwokata z urzędu, przy czym w sprawie dopuszczono się naruszenia prawa (m.in. zmiana ławników w składzie orzekającym).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego A. C. nie jest zasadne i na uwzględnienie nie zasługuje.

Wyznaczony skazanemu A. C. obrońca z urzędu w piśmie z dnia 23 czerwca 2017 r., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., powiadomił Sąd Apelacyjny w [...], iż nie znalazł podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.

Zarządzeniem z dnia 27 czerwca 2017 roku wezwano skazanego do uzupełnienia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania, poprzez sporządzenie i podpisanie tego wniosku przez adwokata ustanowionego z wyboru w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Brak ten w wyznaczonym terminie nie został przez skazanego uzupełniony.

W tych warunkach Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] słusznie uznała, że brak jest podstaw do przyjęcia wniosku skazanego A. C. o wznowienie postępowania. Zgodnie bowiem z przepisem art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika.

W postępowaniu karnym wniosek o wznowienie postępowania nie może być sporządzony samodzielnie przez zainteresowanego, gdyż przyczyny do wznowienia są ściśle przez prawo określone i kodeks wymaga, aby sporządził go podmiot fachowy (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2008 r., V KZ 81/07, R-OSN KW 2008, poz. 132*). A. C. nie zastosował się do wezwania uzupełnienia tego braku, a zatem zaskarżone zarządzenie jest konsekwencją braku jego reakcji na powyższe wymogi prawne. Konstatacji tej nie są w stanie zmienić także wywody skazanego zawarte we wniesionym środku

odwoławczym, w którym nie przedstawia on żadnych argumentów mogących wpłynąć na ocenę trafności zaskarżonego zarządzenia.

Odnosząc się natomiast do wskazywanego przez skarżącego braku wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu to zauważyć należy, że skazanemu został już wyznaczony obrońca z urzędu, który stwierdził brak podstaw do wznowienia postępowania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się natomiast, że niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami, bądź poglądami wnioskodawcy, nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy. Sąd nie może wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2012 r., V KZ 55/12, LEX nr 1220997*).

Jeżeli chodzi natomiast o zmianę składu orzekającego (zmiana ławników), do której to okoliczności w swoim zażaleniu skazany się odwołuje, a która to okoliczność gdyby faktycznie zaistniała, stanowiłaby podstawę do wznowienia postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), to w tym zakresie właściwy do jej zbadania jest Sąd Apelacyjny w [...] i z odpowiednią sygnalizacją w tym zakresie skazany A. C. winien się do tegoż Sądu zwrócić.

Sąd Najwyższy w tym natomiast postępowaniu zajmował się wyłącznie zażaleniem skazanego na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, które - jak już wskazano wyżej – nie jest zasadne.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że wznowienie postępowania na korzyść skazanego nie jest ograniczone żadnym terminem i skazany taki wniosek może złożyć w każdym czasie, byleby tylko spełniał on wszelkie wymogi prawem przewidziane.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.